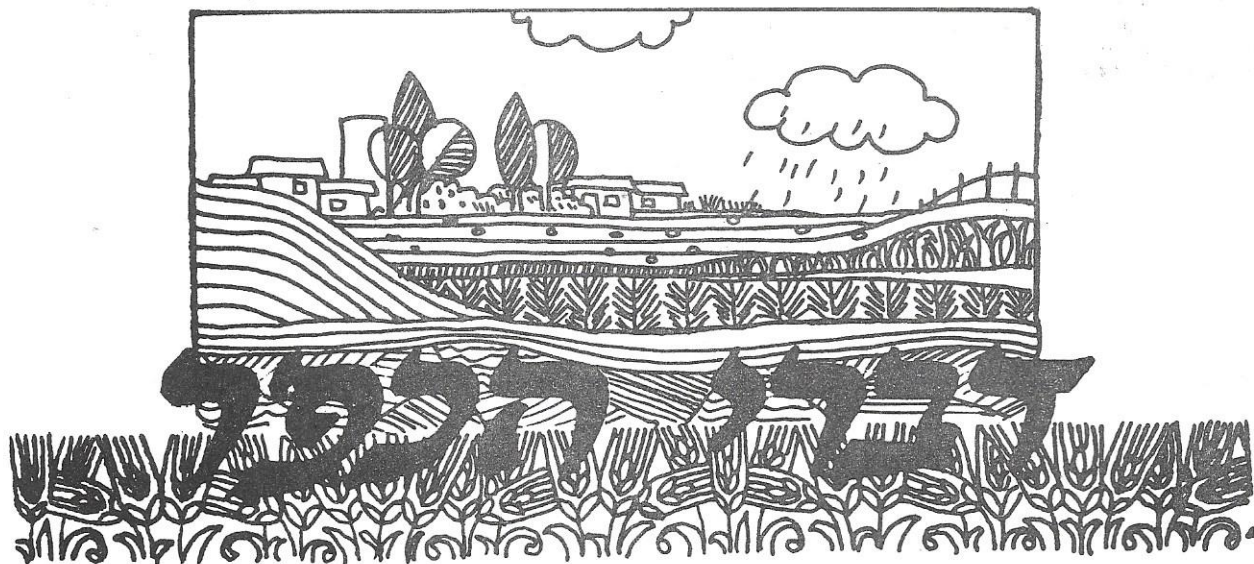

(מאחד העלונים - תורגם מאנגלית כמובן)

אגדה מן החיים

היה היו שלנשה חברים,
לראשון קראב כל-אחד
לשני אף-אחד
נלשלישי מישוהו.

יום אחד התעורר צורך לבצע עבודה חשובה.
כל-אחד בתבקש לעזור.
כל-אחד היה בטוח שמישהו יעשה את העבודה.
מישהו היה יכול לעשות אותה אבל אף-אחד
עשה אותה. מישוהו התרגז, כי היה זה תפקידו
של כל-אחד.

כל-אחד היה בטוח שמישהו יעשה את העבודה.
נאף-אחד לא הבין שכל-אחד לא יגיע.
בסופו של דבר כל-אחד האשים מישוהו, כי
אף-אחד לא ביצע מה שכל-אחד היה יכול לעשות...

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

10.6, לס גרשמן
גלעד מסר
מאיר כהנא (נכד משפ' מ. כהן)

11.6. תמנה שוער
ציון דוארי

12.6. לוי גניסלב
אידו סלע
אור דוארי (נכד)

14.6. מורן עמית
תמרה לוי
עופר שוער (נכד משפחות גרשמן ועמית)

15.6. שאול ריפקינד
רחלי פוקס
מרים טרטיף

16.6. בני יודאיקין
שרונה מרציאנו
תמר הרמן

י מ י - נ י ש ו א י נ

12.6. טוטסי וג'קי עמר
13.6. יעל והנרי שפרונג

דוט ושמעון שיינגזיכט

14.6. תמר ואורן קולינס

15.6. אן והרי בילגורי

דינה ובנסון הוניג

16.6. תמרה וצבי לוי

ב ת נ ו ל ד ה

לאלינוע ודובי בר-דוד

נכדה לרות ולג'ורג' נאי
נינה לגבי נאי

וישמחו בה כל בני המשפחה!

מ ש א ל ק ו ר א י מ - איחולי "מזל טוב"

4. ימי נישואין - אוכלוסיה מקומית
+ בני משק ומשפחותיהם

5. לידות - אוכלוסיה מקומית בלבד

6. לידות - אוכלוסיה מקומית
+ בני משק ומשפחותיהם

8. הצעה אחרת

1. ימי הולדת - אוכלוסיה מקומית בלבד

2. ימי הולדת - אוכלוסיה מקומית
+ בני משק ומשפחותיהם

3. ימי נישואין - אוכלוסיה מקומית

7. לבטל את כל הנושא.

הקיפו בעיגול את המספרים הרצויים לכם והחזירו את השאלון לתא "דבריי" - (103)

חתימה

מה נשמע?

* שאלתא: האם הופעת לוח-התרבות החדש מבשרת תחילת השיפוצים המובטחים באיזור ש"בין העמדים" והחבית המוארכת, שממנה תלשה כל רוח מצוייה את המודעות עד עכשיו - מה יהיה עליה? האם תיכנס ל"מוזיאון הקיבוץ", אם וכאשר יקום בצריף האחרון שיוותר?

* מאגף הנעורן מוסרים לנו, כי התחילו החזרות למופע הבר-מצווה. תאריך האירוע : 15.7.90. גם המשימות הן אצל רוב הילדים בשלבי סיום (על משימה אחת תקראו בעמוד 12)

* בעקיפין אנחנו בכל זאת תורמים לקליטת עלייה. אמה של נטשה (תלמידת האולפן הרוסית היחידה) לומדת בהשתלמות רופאים בצפת. היות והיא גרה בחיפה, היא ביקשה ללון כאן ארבעה לילות בשבוע וגרה כעת - בתשלום - באחת האשכוביות של שיכון המתנדבים. שני הצדדים מרוצים מהסידור

* ואם הזכרנו מתנדבים - סדרן העבודה מוסר לנו שמספרם עלה במקצת ועומד כרגע על עשרה.

* ועוד מפי הסדרן: הפנייה למצילים מתנדבים, כדי להאריך את שעות הפתיחה של הבריכה, לא הניבה פירות. לכן הוחלט על הסידור הבא: כדי לשחרר מצילים, יצומצם צוות התורנים בחדר-האוכל בערב מספר פעמים בשבוע, וחברים מסויימים (צעירים וחסונים) יתבקשו לעבוד רצוף מ-17.30 עד 20.30. סידור זה ימנע את הצורך להוציא מצילים פוטנציאליים מתורנות בחדר העיבוד. הסידור החדש יפעל החל מיום א' הקרוב.

* באחד מימי השבוע התארכה כאן אורחת רמת-מעלה: הגברת ראש-העיר (Lady Provost) של גלזגו. היא ובעלה הגיעו בערב ונפגשו בדירתם של ריני ומיכאל עם שבט הסקוטים הגזעיים שלנו - 14 במספר, כולל גב' ברמן. בבוקר רצו המלווים להוציא אותה מיד לדרך, אבל היא עמדה על כך שתסייר בחוצות המשק, כדי להיטיב להבין - מה זה קיבוץ.

* אני מוכרחה להגיד מילה על התנהגות הקהל במופע הריקודים בחג השבועות: גם אם היתה המתנה מצערת לתחילת המופע, אין שום הצדקה להתרוצצות הפרועה של הזאטוטים באולם ושיבתם בשולי הבמה למשך כל הערב. אין ילדך הקטן מסוגל לשבת במקומו שעה שלמה? אין לי טענות. הוצא אותו בשקט החוצה וחזור כשיירגע, אם ירצה. מה הטעם לבנות אולם מופעים מפואר ולהתנהג בו כמו בימים ההם במתבן?

* ברוכים הבאים לשמוליק וכריס אפשטיין, המגיעים השבוע לחופשת מולדת.

* ולדודו מזכירנו, שעדיין במצב מאוזן אחרי המפגש עם הצפע - תחלים מהר, אנחנו זקוקים לך!

שבת שלום ושבוע טוב

א נ ג ה

ראה (מה) מדבר דף 4

31c - מרכז השדות

- * החדשות הטובות קודם - מהשבוע הבא כל כביסתנו תכונס בבית - מלבד כלי מיטה מכותנה. התלויים בהחזרת המגלה הגדולה מתיקון ושיפוץ. מבין כל השותפים במכבסה האזורית, העומדת להיסגר, אנחנו הראשונים היוצאים ממנה כליל, הודות להתארגנות המהירה של כל הנוגעים בדבר. העניין יחסוך לנו כל חודש סכום רציני ביותר. לצוות הקבוע (פיליס ופס) מצטרפת עירית י. שיהיה בשעה טובה.
 - * הוחל בשיפוץ פעוטון, כשהמטרה היא לסיים את העבודה עד תחילת ספטמבר. מחכה כבר תור של ילדי חוץ ("ילדים יקרים" בעגת אנשי ענף החינוך), כדי להיקלט בין הגילאים האלה.
 - * השיפוץ 'בין העמודים' זוחל קדימה בצעדי גמד (המילים המדויקות של מיכי). בתחילת השבוע הבא מתחילים לנקות ולצבוע (בעיקר בכוחות עצמנו).
 - * סבב נוסף של משלוחים מתחיל ביום ג' 12/6, אבל אם הכל ילך לפי התוכנית, יתבצע עיקר העבודה בידי קומביין העופות, ורוב החברים יחולקו לקבוצות כוננות - למקרים של תקלות - "לצערם של חברים לא מעטים" מוסיף מיכי, וממשיך "חסר לי סוג העבודה שבה אני נפגש עם קבוצה של חברים - זה אירוע חברתי, כמו פעם הקטיף במטע". אולי נציע לו למצוא במהירות מירבית קו-יצור, אפילו אם רק כדי למלא את מאוויזי החברתיים...
 - * מיכי התאכזב מאחוז ההשתתפות בקורס ההחליאה. מתוך 20 מצילים מצאו לנכון להופיע רק 12. חלק מהנעדרים הורים לילדים קטנים, שבודאי מנצלים את הבריכה. הביאו שלוש אחיות עם ציוד וסרטי וידיאו מב"ח צפת, ואנשים לא טרחו להקדיש לנושא אפילו שעה. הנוחלט שמי שלא השתתף בקורס יועבר מתורנות בבריכה לתורנות במקומות אחרים.
 - * ועוד מודעה בענייני בריכה - אולי סנונית ראשונה ל"ענף מכנים" נוסף? משפחה מהאזור ביקשה לרכוש מינוי לבריכת השחייה שלנו, ונענתה בחיוב.
 - * אחרי המאמץ היפה ההתחלתי לחסכון במים חלה כנראה התרופפות כללית. כל יום מגיעים אל מיכי "מלשינים", המדווחים על חברים ששוטפים מדרכות בצינור ומשקים מעל למידה - עם בקשה לטפל בעניין (דחילק - אי אפשר כבר לדבר עם השכן? - המערכת). כידוע, יש תוכנית השקייה שבועית.
 - * ובעניין חשמל - רצוי לזכור, שאין עוד הסכם עם חברת החשמל ובקיץ התעריף היקר פועל, כמובן, בשעות הבוקר. אז - לא לשכוח לסגור מזגנים כשיוצאים ולהדליק דוודים אחרי שעות השיא. הזכרנו.
 - * ולסיום - מיקי מוסר שמגיעות אליו כל הזמן פניות מהאזור למילוי משרות מכל הסוגים. תיק ההצעות לעבודה נמצא אצלו במשרד וכל המעוניין מוזמן לעיין בו - אולי יש הצעה המעניינת אותו.
- נמסר ע"י מיכי מ.

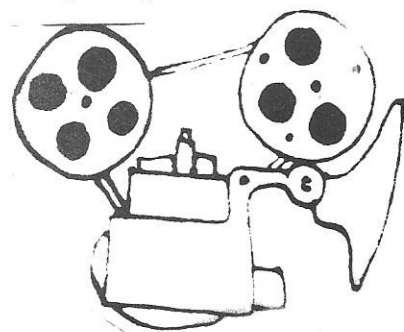
פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשְּׁבֻעִי

ל ג ב י ה ש מ נ ה ת נ כ ן

של הסרט השבוע

מנמלץ להסתכל כלנו המודעות....

(דודו, איפה אתה?)

נציגות הקיבוץ Kibbutz Representatives

החלוץ באנגליה Hechalutz B'Anglia

30.5.90

חברים יקרים, שלום רב.

אמרו לי שחודש אוגוסט עוד רחוק, אך לי לא נראה כך, אני כבר עושה סידורים לסיים את העניינים פה ולחזור הביתה ורק מקווה שמיכי שומר לי מסירת שבת במטבח, למרות שלא שלחתי לו את מספר המתנדבים שהוא ביקש.

יהיה לי טוב לקבל את "דבריי" בתא, כמו כולם, ביום שישי ולא לחכות שבוע/שבועיים/בכלל לא של הדואר. היה חשוב גם לעיין בדפי המידע, שמופיעים באופן אוטומטי בתאים, אך למרות המאמצים האדירים של שילה בקושי הגיעו לכאן.

לי היה חשוב לשמור על הקשר ולעקוב אחרי הנעשה בבית. לגבי תקופת הזמן שביליתי באנגליה היא היבט אחר של עבודתי בקיבוץ, ועכשיו הגיע הזמן לעבוד בתוכו. העבודה תמיד היתה מעניינת, מבורכת, כשטיפלנו בצעירים, בוגרי אולפנים, שידעו למה הם חוזרים ומדוע הם עולים, ועדינה, כשהיה עלינו לדחות מועמדים. התסכול נבע מהיחס השלילי בכל מגע עם הגורמים הסוכנותיים וחוסר הוודאות או ההחלטיות, בכל המתרחש. הרגשה זו היתה לכל השליחים ללא הבדלי מין וצבע או מפלגה והיה רק גורם אחד שהעניק לנו הרגשת אחים-גם-יחד.

עד לפני זמן קצר ההוראה היתה לקפל את העסק, לכבות את האור וללכת הביתה. הסיבה - קיצוצים בתקציב השליחות (לא, חס וחלילה, בניירת מיותרת או בעומס יתר של פקידים). במשרד שליח הסטודנטים - כנ"ל.

והנה, יום בהיר אחד הוראה חדשה. יגיע החבר יגאל סלע, שכננו ממחניים, כמחליף כשול-חן-העלייה הקיבוצי, ואנו נערכים לסידורים חדשים. אני מברכת אותו ומאחלת לו כושר עמידה בפני הטרור, שלהם ושלנו גם יחד. שיהיה לו מה להציג בארץ-ישראל היפה.

ואני אהיה בבית, עם הבצורת והגיוסים, ואוכל להשתתף בשמחות ובאירועים לא כל-כך שמחים, ולחסוך מהחברים הרבים שטרחו לכתוב מכתבים, לעדכן אותי ולשמור על הקשר.

לנישאים ולנולדים - במזל טוב

לחולים - החלמה מהירה -

בברכה

ש מ ח ה

מהספרייה מוסרים שנתקבלה בתודה תרומה מתורם
שביקש להישאר בעילום שם.

"3 צעירים לעלים"

התארגנות אזורית חדשה בגליל העליון

לפני מספר חודשים, קבוצת חברים צעירים מאזור הגליל (חברי קיבוצים ותושבים מיישובים אחרים) נפגשו סביב השאלה מה אפשר לעשות בגליל, כדי להבטיח שלצעירים כדאי להישאר בו? לטענת הצעירים שיזמו את המפגש, האיזור יפה; אבל בלי פיתוח שיתן מקומות עבודה ופרנסה, המתאימים להשכלה ולעניין שלהם, אין לצפות שירצו לבנות בית כאן.

פורום זה, של צעירים ולא כל-כך צעירים, המשיך להיפגש ולפתח רעיונות. חשוב להדגיש, שעד כאן הוא פורום של מתנדבים, שמנסים לפעול, כל אחד בכיוון שמעניין אותו, ובדרך זו לבנות עשייה משותפת.

אני מביאה כאן מידע על התפתחות העבודה. חברים, המעוניינים ליזום או להצטרף, צריכים רק ליצור קשר עם הצוותים השונים ולהתחיל לעשות.

צוות התעשייה עוסק בפיתוח התעשייה באיזור. כבר עובדים על הנושאים הבאים:

- (1) הקמת פורום תעשיינים של האיזור, שיעסוק בפיתוח ושיתוף פעולה בין התעשיינים, כדי להגיע למצב של רשת אזורית.
- (2) תערוכה של כל המפעלים באיזור, בדומה ל"תערוכה 2000" שישנה היום בתפן.
- (3) עידוד יזמים פרטיים שיצטרפו לגן התעשייתי, שיקום בתל-חי בתחילת שנת 1992 (סטף ורטהיימר מוביל צד זה).
- (4) יצירת מאגר מידע על ציוד טכנולוגי באיזור שניתן יהיה להשכירו בין המפעלים (בעזרתו של משה מירון).

צוות זה הוא באחריות חנייה ניר-פרידמן, טל' 06 948 380.

צוות כנס אזורי

המטרה: ליצור מודעות לפיתוח התעשייה באיזור, כדי לעודד עלייה ויזמות בגליל. בכנס הזה, שיתקיים בחודש אוקטובר, יוצגו פרויקטים שונים, ביניהם:

- (1) תוכנית קליטת עלייה של הגליל.
 - (2) גן התעשייה של תל-חי.
 - (3) שני פרויקטים שעוסקים בתשתית: כביש טבריה-מטולה.
- אחראים לצוות: לב דיאמנט וגל גודמן. לפנות ללינדה לוי, טל' 06 933 478.

צוות חינוך

המטרה: לפתח תשתית מתקדמת באיזור. הנושאים שעד כאן עלו הם:

- (1) קורסים להעשרה בבתי-ספר תיכוניים, שיועברו על-ידי ובתמיכת המפעלים השונים באיזור.
- (2) חיזוק הקשר בין מוסדות החינוך השונים, ע"מ ליעל את המערכת ולאפשר שימוש משותף במשאבי אנוש וציוד.

אחראי - אורי פרידמן, טל' 06 948 380.

צוות עליה - המטרה להבטיח הצטרפות של עולים מרוסיה לגליל. אחראית לפרויקט דה סמדר מנשה, טל' 06 987 222.

חברים המעוניינים לקבל מידע נוסף או להצטרף לפעילות זאת מוזמנים להתקשר ישירות לאחראים לצוותים או אלי. ברצון אתן אינפורמציה.

ש י ר ט ה

נחשאים - פאזל!

קראתי בעיון רב את מאמרן של טנמי "תכרנאן", בפרט את החלק הדרן בבחשים, כי מאז ומתמיד פחדתי פחד מוות מבחשים, אשר הפך אצלי כבר לפסיכואטי, ולא בכדי - ישנן סיבות לכך שלא אעמוד עליהן עכשיו.

במלחמת יום כיפור נהגתי ללכת כל לילה מהמקלט לביתי. מסביב היה חושך ואפלה ואסור היה להדליק אור. עשיתי כעצת טומי - דפקתי בנעליים ועשיתי כל מיני ריקודים איירוביים. למזלי הרב לא נפגשתי אז ולא הזדמן לי בדרכי שום נחש. אך פגשתי באחד החברים שאמר לי - "מה את עושה כל-כך הרבה רעש? את חושבת שהסורים ייבהלו ממך?" העמדתי על טעותו ואמרתי לו כי את הרעש אני עושה על-מנת להפחיד את הנחשים, שמא יזדמן לי בדרכי אחד מהם - אז ישמע את הרעש ויברח. אותו חבר אמר לי, כי נחשים בכלל לא שומעים... אני, כמובן, לא שוכנעתי.

לילה אחד, בלכתי כהרגלי לביתי, שמעתי מין נחירות ושריקות משונות. זה הטיל עלי פחד. רצתי במהירות חזרה למקלט וביקשתי מאחד החברים להילוות אלי, כי שמעתי קולות משונים - נחירות ושריקות, ובטוחה אני שאלו של נחשים. "אף פעם לא שמעתי נחשים הנוחרים ושוורקים", אמר לי. בכל זאת הלך איתי והלך לכדוק בכיוון הרעש. התברר שאחד החברים, שהעייפות הכריעה אותו, ישן שנת ישרים, וממנו באו הנחירות. לא הפריע לו הפחד מנחשים או מהפגזות.

מאז ועד היום לא התעניינתי בנושא. אני לא הולכת במקומות חשוכים ונזהרת לא להיפגש עם יצורים אלו.

עדיין לא ברור לי - האם נחשים שומעים או לא?

יוספה

לכל בני כיתה ז'

שעמלו יום יום, גם בימים החמים ביותר -
אני רוצה להודות בשם כל הקיבוץ,
על שהוצאתם את כל המיץ שלכם לתיקון, צביעה, עישוב
וגיזוס ב"גן אסתר".

באהבה והרבה הערכה

מכל חברי הקיבוץ

נ.ב. אני רוצה להודות ליעל זירו (פרנק) שעודדה
ותמכה בחבר'ה, כשהיה נחוץ.

(מי הכותב/ת? - המערכת)

רע -
תזזזות!

הצעה לדיון והחלטה

עתידו של הקיבוץ נראה היום בערפל. המשבר הכלכלי, ובעקבותיו משבר האמונה והמשבר החברתי, נראים לרבים כמאימים על המשך הקיבוץ. נראה לנו, שהמפתח לעתיד הקיבוץ טמון בראש ובראשונה באדם, בחבר הקיבוץ; בהזדהותו עם הקיבוץ, באושרו בחייו בקיבוץ - ומכאן גם בתרומתו לקיבוץ.

גם תרומתו של החבר, בעידן הטכנולוגי המתקדם, וגם אושרו והסיפוק שיש לו בחייו בקיבוץ, תלויים במידה לא קטנה בהתפתחותו ובמיצוי הפוטנציאל האישי שלו. התפתחות כזאת דורשת במקרים רבים הכשרה ולימודים במסגרת שמחוץ לקיבוץ. הכשרה ולימודים כאלה כרוכים במשאבים לא קטנים, והקושי הוא שהמשאבים שלנו מוגבלים ומצומצמים.

כיוון נכון לפיתרון התגבש אצלנו, כשאמצנו את התוכנית של מסלול בנים. בכך עודדנו את הבנים להזדרז ולהתחיל בלימודים, כאשר העול הכספי על הקיבוץ קטן יותר, ובכך מספיקים המשאבים לקבוצה גדולה יותר של לומדים. ההצלחה נראית כבר בעליל, בנים רבים סיימו את נדודיהם בעולם ושבנו הנה לארץ, לספסל הלימודים.

לאחר שנתנו תשובה לבנים, נותר עוד ציבור לא קטן של חברים הרוצים ללמוד, ושחשוב לקיבוץ שילמדו. ומדובר לא רק בלימודים לתואר ראשון, ולא רק לימודים "פונקציונליים", כי אם גם תואר שני ושלישי, לימודים "קצרים", מעבר לשלוש שנים רצופות ואחרים.

מעבר לחזקת האישית והסיפוק האישי של הלומד עצמו, הקיבוץ כולו מתעשר מלימודי החבר, בין אם הוא הופך את לימודו למקצוע מפרנס ובין אם הוא תורם לרווחת החברים, להנחיית נוער, ולתרבותנו בכלל.

עד כאן בוודאי אין חידוש בדברינו. כולנו יודעים כמה חשוב ללמוד, וכמה הלימודים תורמים לקיבוץ כולו. השאלה הנשאלת היא, איך ניתן בתקציבים המוגבלים והמצומצמים להר-חיב ככל האפשר את רשימת הלומדים.

ההצעה שלנו היא, להרחיב את העיקרון של מסלול הבנים על כל החברה. העיקרון אומר שהלומד משתתף בכיסוי הוצאות הלימודים שלו (ע"י עבודה נוספת בקיבוץ או בחוץ ו/או מתוך תקציבו האישי).

לבני הנעורים אנו מאפשרים גיוסים ועבודה נוספת למטרת מימון רשיונות נהיגה ו/או נסיעה לפולין. מדוע שלא נאפשר להוריהם לבצע גיוסים ועבודה נוספת למטרת לימודיהם, לטובת החבר והקיבוץ כולו?

דברים אלה אנו כותבים כפתיחה לדיון עקרוני ומעשי, שלדעתנו צריך להתקיים בוועדת ההשתלמויות וועדת החברה, וכמובן גם באסיפה. אם יתקבל העיקרון, צריך יהיה לגבש תוכנית מפורטת לביצוע.

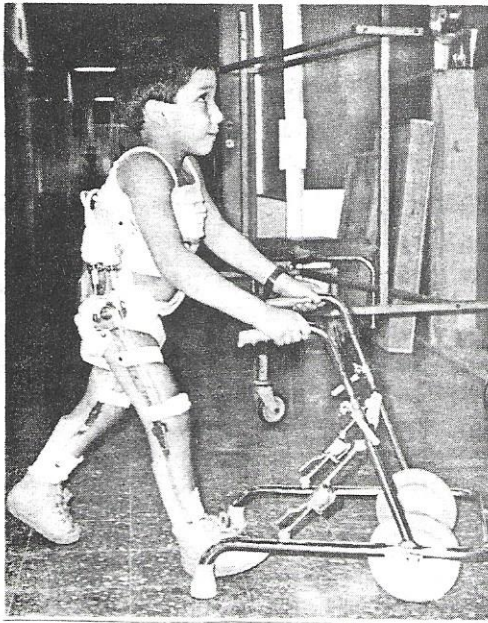
אנו מצפים לתגובותיכם.

ג'נט פרימוסט
תמר וולפין

ב ד ק ה ק ש ר מטעם נעדת הבנים
שחנלק השברע לתאי החברים, נפלה ט ע נ ת:

איילת סיבה נמצאת בנין זילנד, ולא כפי שכתוב.
עמם ניצן יצא לחג"ל לפני שבועיים ונמצא כעת ביוון.
אורה נ.

ק"טעט - אכ"ן Alyn

גם השנה, למרות המצוקה הכלכלית, אנחנו מתכוונים לארח קבוצת ילדים נכים מביה"ח אלי"ן בירושלים. הפעם בימים 12-19 באוגוסט.

בימים אלה פנינו אישית למספר משפחות בבקשה, לארח ילד/ה בשעות אחה"צ. לפי שעה חסרות עוד משפחות לאירוח וכל מי שמרגיש שהוא רוצה להשתתף במיבצע - יבורך.

לילדים אלה הקייטנה מהווה את גולת הכותרת של כל השנה ושיא האירוח בשבילם הוא המפגש הבלתי-אמצעי עם מסגרת משפחתית חמה.

כפי שכבר כתבתי לא פעם, למרות הקושי הראשוני שיש לרבים מאיתנו בפגישה עם ילד פגוע, מתקשרות רוב המשפחות עם האורח "שלהם" וממשיכים לארח במשך מספר שנים. הילדים הם מלאי חיוניות ושמחת חיים, ופשוט טוב להיות איתם.

בשאלות והצעות נא לפנות אל ג'וליה או אנגה.

הצוות המכין

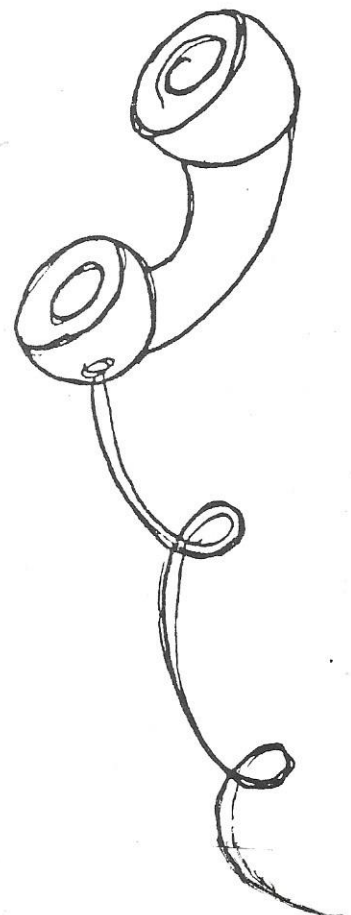
"הנדעה לבי משק"

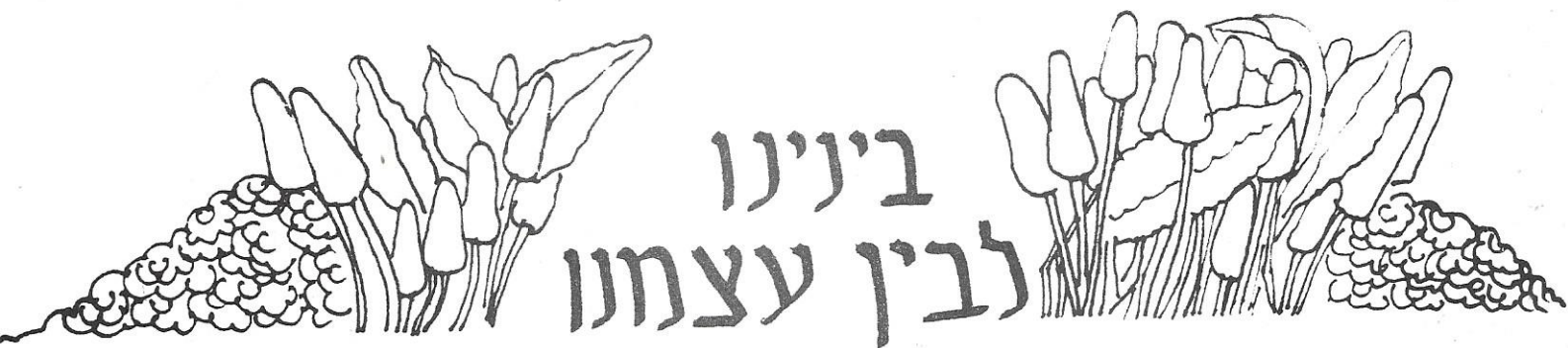
דפי הטלפון שלכם לחודש מאי יחולקו באיחור של כ-10 ימים. ארווין במילואים ורק הוא מעודכן לגבי חלוקת חדרי הבנים (והטלפונים שיש להם, כמובן).

אם בכל זאת ברצונכם לדעת פרטים על חשבונות מאי, אנא התקשרו אל אלזה. איתכם הסליחה.

מספר טלפון חדש

המכבסה - 988

כ ז מ י ס ט ר ו פ ל י ס א ל ה

* ישבנו באסיפה, בה הסבירו לנו מה צפוי לנו בהסדר עם הבנקים, והתמונה המצטיירת איננה נרנדה. מסתבר שאם נצליח לעמוד בכל אותם התנאים שהבנקים/הבנקאים/הפקידים הבכירים של הבנקים/האנשים בלי פרצופים הכתיבו לנו, נוכל לצאת מן הסבך הכספי שבו אנו נמצאים בעוד עשרים וחמש (25) שנים!!! עשרים וחמש שנים הן למעשה התקופה של מאסר-עולם, ששופט גוזר על פושע מן הסוג האיום ביותר, אבל לגזר-דין כזה יש תנאי הקלה: האסיר יכול לזכות בהפחתה שליש-מת-קופת המאסר בגין התנהגות טובה, ויש מקרים שאפילו רוצח נהנה מחנינה שמוענקת לו ע"י גורם ממשל בכיר (אצלנו הנשיא, ובאנגליה בהסכמת שר הפנים).

איזה נטל כבד העמיסו על דור ההמשך האנשים העלומים, שעושים טובה להתיישבות העובדת. בעוד עשרים-וחמש שנה ספק אם עוד יחיו רבים מן השכבה הוותיקה; הבנים יהיו אז בני חמישים-שישים, ורק הנכדים יהיו כאלה שיוכלו לנשום לרווחה. ובינתיים אין פיתרון לבעיית הבנייה, שמאימת לחסום כל אפשרות של קליטה, הנחוצה לתיקון המאזן הדימוגרפי. ולא פחות גרועה העובדה, שהאפשרות למצוא מפעל חלופי רציני שיגביר את הכנסות הקיבוץ היא אפסית למעשה. אומנם מנחמים אותנו בזה שאומרים שאם יש הצעה רצינית של מפעל או ענף חדש, שפיתוחו דורש השקעה, הבנקים ישקלו את זה. איך אפשר לחפש מפעל/ענף מבלי להשקיע במחקר?

ולמי שאוהבים לתהות על פרדוקסים וגורמיהם: הבנקים היו בין הגורמים העיקריים למצב הפיננסי הקשה של המושבים והקיבוצים והיום הם מופיעים כאדונים פיאודליים.

אפשר להבין מדוע נציגי שלושים קיבוצים בצפון דוחים את ההסדר המוצע.

* בארצות מתוקנות - מי שבונה בית, בניין ציבורי, בניין דירות רב-קומתי, משתנה ונד', מתחייב לסלק את הפסולת, להשאיר את האתר נקי וגם לדאוג לתחילת משטח-דשא. אצלנו הקבלן מצפצף והשטח בגמר הבנייה נראה כמו שדה-קרב של מלחמת העולם הראשונה. אם וכאשר יבנו בתים אצלנו שוב, יש לעמוד על הכנסת סעיף ניקוי השטח לחוזה - שנהיה הראשונים בארץ לדרוש את זה. עד אז כדאי שניקח את העניין בידינו. בתקופה של תורניות לעישוב בשדות, שהן מנת חלקם של צעירים, רצוי שהשיכבה היותר זקנה ("HAVATIKIMS") תיטול על עצמה - בהתנדבות כמובן - את שיפור פני המרכז הציבורי והשטח שמסביבו. לולא היו לכותב שורות אלה שתי ידיים שמאליות, היה לוקח על עצמו להדריך את חבריו הצעירים ברוח. אבל הוא מוכן להתנדב, אם יהיו משוגעים אחרים.

* קשה להבין, איך חברה קיבוצית שרוב חבריה ובניה שולטים בשפה האנגלית, מחמיצה הזדמנות מסחרית מפתה ושבטיחה. קיבוץ גינוסר, שמחפש אפשרות למלא את בית הארחה שלו, עלה על הרעיון: קורסים באנגלית! השמעתם על חוצפה כזאת? הם, יוצאי ארצות דוברות השד-יודע-מה פלוס אחוז גדול של "נייטיבס", שאינם מדברים שום שפה, מתכוונים ללמד אנגלית ובוודאי יגרפו כמה "ירוקים" טובים. ואנחנו, דוברי כל ניב באנגלית מלונדון עד ניו-יורק ומגלסגאו עד מלבורן, מחפשים גימיק מסחרי?! אוי לאוזניים ששמעו, ואולי לעיניים שראו, אוי ואבוי ליזמים שלא יזמו. האם מאוחר מדי? הנה הצעה למודעה:
Diplomats, Salesmen, Purveyors of Sophisticated Weapons,
Spies (no nation barred): learn your English in a corner
of a foreign field that is forever England - in Kfar Hanassi.

(המשך בעמ' __)

* ועוד עניין באותו עניין. אוטובוס שכור מקרית-שמונה הוביל כ-30 חברים דרומה, לפני שבועות מספר. בזאת שנת הלשון העברית, השפה המדוברת היחידה במשך שמונה שעות נסיעה, היתה אנגלית. כשנפרדנו מהנהג, הוא הודה לנו על שיפור הבעתו באנגלית ורק הצטער על זה שבנו, שמתקשה בלימוד שפת מרגרט תאצ'ר, לא התלווה אליו.

* ההודעה המבולבלת והמבלבלת על מספר המתנדבים שקיימים בקיבוץ זה (40) והתיקון שבא בעקבותיה (בכלל לא ארבעים) מעידים על מחדל מודיעיני מחריד! איש אינו יודע כמה מתנדבים מצויים בקיבוץ זה. יש חברים שנראים כמו מתנדבים ויש מתנדבים שנראים כמו חברים, ורק עיין מומחית מסוגלת להבחין ביניהם. יש כאלה שיוצאים בבוקר וחוזרים בערב ואיש אינו יודע לאיזו קטיגוריה הם שייכים. יש חברים של מתנדבים, שמופיעים "וויקאנד" (בדרך-כלל שלושה ימים); יש אימהות ואבות ודודים של מתנדבים, שאולי הם של חברים או של בני קיבוץ, שמגיעים לביקור ממושך. היות וכל מתנדב או מתנדבת דומה לכל מתנדב ומתנדבת האחרים (כמו שאין הבדל בין פר-צוף סיני אחד לבין משנהו) והדמיון ביניהם לבין חברים מפליא (לפי הסטטיסטיקה כל חבר רביעי בקיבוץ הוא סיני), אנחנו זקוקים להקדולי פוארו או לאדם דלגליש, כדי לפתור את הפלונטר.

פינת דודה ינטה

- לדודה האהובה והיקרה, קיבוצים שונים בתקלים בבעיה חדשה: איך להיפטר מחבר, שעסק ונתפס על דברים, שנוסף מהם ריח רע. האיש מסרב ללכת! מה עושים? - שלך, קיבוצניקית הסובלת מן הריח הרע.
- לקיבוצניקית הסובלת שלום, הבעיה סבוכה, בלשון המעטה. בימי הביניים היו מרעילים אותו וקוראים לזה מוות ע"י גורמים טבעיים (כך כינו את המרעילים). בימינו לא מקובל להשתמש ברעל מטעמים אקולוגיים. אפשר, למשל, לנגן מוסיקה רועשת על-יד ביתו עשרים וארבע שעות ביממה. הסיסמה כאן היא "הווליום יגבר על הוואליום". אבל יש נוכלים חדשים. אפשר להביא אליו כמה ממכות מצרים בתוספות: כינים, צפרדעים ונמלים. קשה לעמוד בנגעים אלה, אבל הצרה היא שמכות אלו ישפיעו לא רק עליו. אולי הדבר הטוב ביותר הוא להתעלם ממנו - להכריז עליו כלא-קיים. קשה לחיות במצב כזה.
- לדודה ינטה, אצלנו סגרו את האקונומיה בדלת ברזל, שדוגמתה אולי מצויה בפורט נוקס (Fort Knox), ששם טמונות רזרבות הזהב של העם האמריקני. אבל אחד מהחבר'ה כתב על הדלת בגיר Nothing is impossible. מה דעתך? שלך, מועמד צעיר לפשע המאורגן.
- לפושע החמוד שלום, יש אלוף (מ"ל) שמשתמש בסיסמה זאת ביחס לסגירה הרמטית של חופי הארץ בפני חדירת טרוריסטים, והוא נחשב כפאשיסט בעיני אנשים הגונים. הגיע הזמן שתעזבו את הפריצות לאקונומיה ותעסקו בספורט יותר גברי, כגון שוד זקנים - זה הרבה יותר משתלם.
- לדודה ינטה שלום, מהו ההבדל בין ליברלים וסוציאליסטים? שאלה כזאת עלולה להופיע בבחינות לתעודת בגרות או בבחינות פסיכו-פסיכו, ולא הייתי רוצה להיכשל בגלל חוסר ידע. על החתום - תלמידת י"א מצטיינת.
- לתלמידה המצטיינת, טוב שלפחות את גם שייכת לאלה שיודעים לשאול - אולי זאת קנה-מידה של הצטיינות. לזכרלי הוא זה שעושה כל מה שהוא רוצה וטוען שזה לא מפריע לאף אחד. סוציא-ליסט, לפחות תיאורטית, הוא זה שמאמין שיש לתת הזדמנות שווה לכל אחד, בלי הבדלי דת, מין, לאום או גזע. הבעיה של ימינו היא שהמכנים את עצמם סוציאליסטים למדו על סוציאליזם באותה כיתה עם אלה שקוראים לעצמם ליברלים.

הודעה והתנצלות

בגלל התערות בהכנות לחגיגת יום ההתישבות ה-42, שתחול השנה ב-6 ביולי, ספק אם כותב שורות אלו ודודתו ימצאו זמן לכתוב במשך החודש הקרוב.

א ר י ק

לסוף השבוע של יום ההתישבות - 6-7.7.90

החברים מתבקשים לא להזמין אנרחים מלבד בנים. ברצוננו לקיים חג פנימי.

הצוות המארגן

מדור לדור

יום חמישי 31.5.90.

השעה 15.29.

גן אסתר שומס ודומם.

דקה לפני שעת האפס.

הנדנדות, הקרוסלה, המגלשה ומתקן הטיפוס עומדים איתנים וגאים במראת החדש והאופנתי שלהם.

המתח גואה. עוברת דקה.

15.30 כעת.

לפתע השקט מתנפץ. דלתות הגנים נפתחות והרעש פורץ החוצה. עשרות זאטוטים נרגשים, צוהלים, מקפצים, מדלגים לעבר גן אסתר. נערות ונערי כיתת "חרוב", שהם בני המצורה, מקבלים את הילדים בשמחה רבה. זה זמן רב שהם מחכים למעמד החגיגי הזה. המקום מתעורר לחיים. נוע תנוע - הכול מתחיל לזוז ולהתנדנד ולהיטלטל, לעלות ולרדת, להסתובב ולהסתובב. נוסעים לארצות רחוקות שרק בדמיון ועל נדנדה ניתן להגיע אליהן, מפליגים באוקי אנוסים רחבים, ממריאים לחלל.

חיכינו שנים רבות עד שבני כיתת 'חרוב' הגיעו לגיל המצורות, שהרי בזכותם נבזכות משימתם המקום שופץ ותוקן. מהלקים קרטיב ועוגות. מעין נושאת דברי פתיחה ומשבחת את העבודה הרבה שהושקעה. הקהל מריע "כל הכבוד" ו"כיפק היי" כל אחד מבני המצורה אוחד בזוג מספריים. הם ניגשים לסרט הפתיחה החגיגי וגוזזים. צלמים מהעיתונות מתעדים את המעמד ההיסטורי.

שאלת כמה מהחבר'ה מה דעתם על גן אסתר. התגובות היו נלהבות. אילת אמרה חד וחלק ש"זה יפת וזהו". מעין הגדירה את המקום כפינת-חמד ועוד הוסיפה, כי צריך לנטוע עצים באזורים הלא מוצלים.

ענת (מבנות המצורה) היתה מאוד אובייקטיבית, לא חסכה. "כעת הרבה הרבה יותר יפה, המקום נראה מטופח ונקי". שאלתי את שיפי, מרב ודריה (אף הן בעלות השמחה), איך עברה עליהן עבודת השיפוץ. "לא היה קל, היינו צריכים לשייף את המתקנים היטב על-מנת להוריד את שכבות הצבע הישנות. אחר-כך משחנו שתי שכבות צבע ולפעמים היה קשה להחליט - איזה. הכי כיף היה לצבוע את הקרוסלה. לכל ברווז צבע המתאים לאופי המיוחד לו". "המתקן שהיה הכי קשה לצבוע היה הנדנדה הגדולה. היינו צריכים לטפס גבוה כדי להגיע לחלקיה העליונים. היו ימים חמים, לפעמים לא היה חשק להתלכלך, ובכל זאת", מוסיפה דריה, "העבודה משתלמת".

(סוף בעמ' 13)

וכיף לראות את פרצנפיהם השמחים של הילדים. בעמה חנשבת שהיה טוב, אם היו מסדרים ברז מים לשתייה נאפילו שלט עם שם המקום היה טוב. לירונן הזהירה שהמגלשה מתחממת מאוד ואנלי כדאי להעביר אותה לצל. נערי המצווה נפרדים היום מפרק חשוב בחייהם. נפרדים מילדותם ועולים עוד שלב בתה- לך ההתבגרות. הם עומדים סביב ומסכמים שהם מקווים שילדים ימשיכו ליהנות מגן אסתר עוד שנים רבות, כפי שהם וקודמיהם נהנו ממנו.

תודותינו נתונות לענת ניצן, ליאור בן-זאב, לירון גינת, עינב גולד, עמית שובל, דריה בילגורי, שיפי שוורץ, מרב עמר, נעמה דבולט, עמרי הרפז, דניאלה טלברג, אדווה כץ, אבידן פינק

מיכל עדר

האם זה מה יש?

(לקראת האספה בנושא ההסדר)

בשנת 1988 התברר שהמשק בקלע למצב כלכלי קשה ביותר. המצב הביא לידי שלוש תוצאות:

- (א) היה צורך להנריד את הוצאות המחיה.
- (ב) התקיינו בתשלום ריבית והחזר קרן של הלוואות.
- (ג) הפסקה כמעט מוחלטת בהשקעות, דהיינו באפשרות של צמיחה.

הודנת לעבודה נאמנה שנעשתה על ידי האחראים לניהול הכללי של המשק, ונכונות החברים לשאת בקשיים, הצלחנו להגיע עד הלום, ובפתח פתח לאפשרות שנוכל להמשיך להתקיים ברמה כפי שאנו חיים היום. כל זה הוסבר, ואין צורך להוסיף. אנו עומדים להיכנס ל"הסדר" של הקיבוצים - אם ההסדר בכלל יתבצע, דבר שאין כל בטחון שאמנם יתקיים, לאור התפוכות הפוליטית בארץ.

- (א) החוב יירד בשליש.
 - (ב) יהיה הסדר של תשלום ריבית וקרן של החוב הזה.
 - (ג) נוכל להמשיך להתקיים ברמת חיים ^{זה}לזאת של היום לתקופה של השנים הבאות.
 - (ד) לא נוכל לחדש למעשה את הנכסים הקיימים של המשק.
- זה נכון לגמרי לגבי נכסים צורכניים וכמעט נכון באופן מלא לגבי נכסי ייצור.

ביתוח המספרים שהוגשו לנו לקראת האספה האחרונה מראים באופן ברור, שהאפשרות היחידה שנשארת לנו כדי להתקיים אפילו בצורה המינימלית לפי שאנו מתקיימים היום, היא על ידי אכילת הנכסים הקיימים.

כמה מספרים כדי להדגים את זה:

לפי ניהול תקין סידור הביצוע הכלכלי צריך להיות כדלקמן (ב-1,000 ש"ח). ניקח למשל

שנת 1991: סה"כ עודף הכנסות מעל הוצאות (חקלאות, תעשייה וכל השאר) 9355

פחות הוצאות ניהול 1335

תשלום ריבית 2923

פחת (צרכני ויצרני) 3518

סה"כ 7776

נשאר לכיסוי הוצאות מחיה בסך 4519^ק הסכום של - 1579

הסכום של הפחת בסך 3518 צריך לשמש מקור לחידוש הנכסים, זאת

אומרת, לשמור על ערכם ולהבטיח שהנכסים ימשיכו לתת לנו אפשרות לקיים את היצור ברמה הנוכחית לפחות.

במקום הסידור הזה, כפי שנהוג בניהול כלכלי תקין הביצוע הכלכלי יהיה:

9355

סה"כ עודף הכנסות

1335

פחות: הוצאות ניהול

2923

תשלום ריבית

8777

4519

הוצאות קיום

578

נשאר לפחת -

זאת אומרת אנו "אוכלים" חלק גדול של הפחת ומשאירים סכום קטן מאוד לחידוש נכסים.

אנו לומדים מהמספרים שהרכוש שלנו ב-1991 עומד בערך בסך של 30 מליון ש"ח ולפי הקצב

הזה אנו נאכל אותו במספר שנים לא רב. למעשה כל זה כתוב ומסבר בדפי ההסבר שקיבלנו.

רצוני להבליט את הנקודה הזאת. הסיבה העיקרית למצב הזה היא שעודף ההכנסות הוא קטן מדי.

אנו רוצים להיות "זהירים". ולא להגיש נתונים שלא נוכל לעמוד בהם. שמעתי את ההסבר הזה

מספר פעמים במשך השנה, והשתכנעתי שאמנם זה מה שקבע את קביעת הנתונים לפנינו.

האם זה מה שיש? האם ככה ננהל את העניינים בפועל? קשה מאוד לחבר שאינו מעורב ישירות

במגעים עם המוסדות (תק"ם, בנקים, אוצר) לקבוע איך להציג את הצד של המשק בדיון הזה, ועל

כן צריך לתת את הקרדיט שאומנם ההצגה צריכה להיות בהתאם לנתונים שהובאו לפנינו. אך אין

הדבר צריך לחייב אותנו לנהל את העניינים שלנו בהתאם, ולא לנסות לשנות את פני הדברים

ככל שניתן.

אני רואה את השינוי האפשרי היחיד בפני הדברים רק מהמפעל. נכון, אם נסתכל אחורה נראה

שהמפעל לא התקדם במשך חמש שנים לפחות. אומנם הנפח גדל בגלל החמרון והכנסת המפעיל אבל

לב המפעל - הברזים - לא התקדם בכלל (במספר היחידות שנמכרו) וסך הרווח של המפעל ירד

בהרבה. למרות זה יש לראות במפעל היום המקור היחיד לצמיחה של ממש.

בתוכנית שהוגשה הצמיחה של המפעל מ-1989 ל-1992 היא בסך הכל 22%. זאת אומרת גידול שנתי

של 7%. (אין פה המקום למסור מספרים מפורטים, אך זה אפשרי במרוצת הדיונים באספה). אם

נוציא מן החשבון את מחלקת החמרון, הגידול הצפוי הוא 10%. בהתחשב שזה כולל את המפעיל,

שהוא מוצר חדש, ונמצא עדיין בהתחלת עקומת הצמיחה, המספר הזה הוא מינימלי ביותר.

(שוב נושא "הזהירות"). אנו צריכים לקבוע לעצמנו תוכנית עבודה שתתן לנו עודף הכנסות.

לפחות לכיסוי כל ערך הפחת. זאת אנמרת תוספת של 2.5 מליון ש"ח לפחות. פרנש הדבר הגדלת ההכנסות של המפעל ב-1992 מעל המתוכנן בתוכנית ההסדר ב-2.5 מליון דולר לפחות. ייתכן שבחקלאות גם כן ניתן לעשות להגדלת העודף. אינני בקי בנושא, ולכן אינני יכול להתייחס אליו.

הנושא של לוח העבודה של החברים יכול לתרום הרבה להגדלת העודף. כדי להדגים-תוספת של 10 חברים בלבד לצד של "עבודה מכניסה" יגדיל את העודף ב-350,000 ש"ח לשנה. הנושא השלישי שבו אפשר להגדיל את העודף הוא בתיירות. היתרון המיוחד טמון בנתון שתיירות נותנת אפשרות של שיפור מידי של זרימת המזומנים (cash flow) ובזה יתרון גדול. כמוכן ניתן לעשות בנושא רבות עם השקעות מצומצמות. בסיכום אני מציע שהאספה תאשר את התוכנית שהוגשה למטרות "ההסדר" בלבד, ותקבע שהיא רוצה בתוכנית פעולה שתביא להגדלת "העודף" שתאפשר שמירת הנכסים הקיימים - דבר שלמעשה יאפשר צמיחה גם במובן הכלכלי וגם במובן האנושי.

אולי א.

עֵינֵינוּ !

מהמזכירות הטכנית מודיעים ומבקשים:

(א) חולקו ספרי טלפון חדשים של הקיבוצים. מי שלא קיבל לבית או לעבודה (לא למשרדים במפעל) יכול לבוא לקבל ספר במזכירות.

(ב) בימי שישי העיתונים מגיעים מאוחר. החברים מתבקשים להתאזר בסבלנות עד לגמר חלוקתם לתאים. גם בימים אחרים אנו מחלקים אותם לפעמים במאוחר. אנא קבלו זאת בהבנה ואל תבואו לבקש מאיתנו, כי זה מפריע מאוד בעבודה.

תודה

ש י ע ר !!

ש י ע ר !!

(1) תספורות ילדים (לפעוטונים, גבון, גנים ותלתונים) ייעשו מעכשיו בצורה מרוכזת ומסודרת, בתיאום מראש עם המטפלות, אשר יודיעו להורים על מועד התספורות.

אנו מבקשות בכל לשון של בקשה לא לרשום את הילדים הנ"ל ברשימות הגברים אשר בחוץ.
(2) ע"מ למנוע אי-נעימויות, אנו מזכירות לחברים/חברות להירשם בזמן לתספורת ולא לחכות עד שהשיער בעיניים, כי ברוב המקרים קשה לקבל תור לאותו שבוע.

חשוב !!
אנו מזכירות לכולכם שהתור לתספורת הוא פעם (אחת) בחודש.

בתודה ובתקווה לשיתוף פעולה

בכוונתנו לפתוח דף קשר מטעם ועדת בנים, לעדכן את החבר'ה ובניה - באשר הם - בכל הקשור לבנים אשר בחסות הועדה.

ברצוננו להוציא את הדף אחת למספר שבועות - כאשר יש על מה לספר ולדווח. נתחיל קצת באחור אך בכל זאת באיחולנו הלבביים לבני הזוג תמיר ואבנר שלא מכבר התקבלו לחברות ואשר בהדרכתה העדינה של מעיין, עוברים מחסות הועדה לחברה הקצת יותר בוגרת של כפר הנשיא, בתקווה שיימלאו את חובותיהם באחריות ובמסירות ויקפאו את זכויותיהם עד יעבור הזעם המשבר הכלכלי.

* ובאספה מיום 8.4.90 הוחלט על תקנון חדש לחברים/ות של בני משק שעד כה הוגדרו בסטטוס של מתנדבים ומעתה ישתייכו לקבוצה הנקראת "מועמדים לקליטה". יהיו להם אותם התחייבויות והזכויות של בני משק במועמדות. לדוגמא - הם יהיו רשאים להרשם ללימודים - במימון עצמי - לאחר תקופת שהייה במשק, ויהיו זכאים כאן למגורים, תקציב והחזר הוצאות אוטובוס, כאשר יהיה עליהם למלא את אותם החובות הנדרשות מבנים סטודנטים בכל הקשור לימי עבודה וכו'.

* כעת גם הזדמנות טובה להביע את הערכתנו הכנה למסירותו הנחרצת של ארווין אשר בשנים האחרונות וגם כיום, דואג לחדרי הבנים ולציוד בהם - לרוב בשעות הפנאי שלו. זו עבודה די שוחקת ומתישה ולא בקלות ניתן למצוא אדם שימלאה בכזו מסירות ודאגה ולאורך שנים - ועל כך - תודתנו לו.

* הפאב כעת עבר לטיפולם הנאמן של נירה ומיכי שמטפלים בו במסירות ומדי שבוע מזמינים זוג אחר לפתוח אותו ביום שישי על פי סגנונם האישי. ניתן להרגיש בשינוי חיובי בקרב האוכלוסיה המגיעה לשם.

* תלמידי י"ב קיבלו חדרים נפרדים מטעם ו. בנים ובסוף שנת הלימודים עוברים לחסותה של הועדה. קליטה נעימה לרני כ"ץ, מיה ס, עמר כ, ליאת ג, ומרטי ש.

* ברכותנו ליעלי ודרור עם הכנסם בברית הנישואין. רבו הרבה נחת ואל תרחיקו לכם. השארו עמנו.

* סוף שנת הלימודים באה וקרבה ואיתה המבחנים. החזיקו מעמד הסטודנטים - מקס ה', ששון ושאולי - במכינה בטכניון.

רקפת, גבי ורינה ל' - בהשלמת בגרות בתל חי.

לילך - בהשלמת בגרות בצפת

ואמירה - באורנים - הסטורית ומחשבת עם ישראל.

* אימוצים

אימצנו זה מכבר 2 חבר'ה:

כרמל דקל - חיילת מאומצת אצל מש' ביוטו.

ג'רמי רוזנטל (לא קשור לאמיר) זה עתה סיים קורס מרווה וממתין לגיוסו לצה"ל בספטמבר. מאומץ אצל רפי ואילנה פרנק.

* קיבלנו את הודעתו של יניב בן יהודה על עזיבה ואנו מאחלים לו הצלחה בכל אשר יבחר לעסוק בו בחוץ.

* השתדלנו לעדכן את רשימת המטיילים בחוץ ואנו תקוה שלא החמצנו אף אחד, אך במידה וכן - נעדכן אתכם בדף הבא :

שרי ב' ודני פ' - במונטריאול.

איילת ס' - באוסטרליה.

דניאלה ר' - בדרך מארה"ב לאנגליה.

צילה מסר - באוהיו.

גילי, שרית, נמרוד וג'ואני ה' - נמצאים בסן פרנסיסקו.

אפרת אלמן וארי ל' - באנגליה.

כועז אנגלסברג - בשיקאגו.

* יריב פרימוסט הודיע על נישואיו לאימנועלה באנגליה בספטמבר הקרוב. הטכס יתקיים בבית אימו של קולין.

* בשנת שרות נמצאים נכון להיום -

סיגל ה' - בקבוץ מיצר. עובדת בחמת גדר (יחד עם אלון פ' שנמצא בשנת חופש).

ענת גוטר - מסיימת השבוע שנת שרות בכפר הנוער - הדסים.

* רונן פורסטר השתחרר מצה"ל ויצא לשנת חופש.

* ברוכים השבים והמבקרים - איציק ב', אברי, הדסה ודני נ.

* החלמה מהירה למזכירנו היקר שיצא לעימות עם יצור הרבה יותר קטן ממנו - נחש צפע - אך בכל זאת יצא נפסד. ואולי עד שדף זה ייצא לאור הוא כבר יסתובב בשורותינו.

ועד לדף הבא - שימרו על הגחלת.

רשמה: אורה

הרשימה: מעיין.

אינפורמציה בעניני בריאות

האחות תמי, עובדת אצלינו כשנתיים ואביטל קרוב לשנה. לפני כחודשיים התקבלה בוועדת הבריאות החלטה עקרונית לחדש את החוזה עם שתי האחיות שלנו, תמי ואביטל, וזאת בניגוד לנטייה שהייתה קיימת בעבר, להגביל את העסקתן של אחיות שכירות לשנתיים בלבד. החלטה זו התקבלה מתוך ראייתנו את תפקודה המצויין של המרפאה ורצוננו לא לערער מצב רצוי זה.

בינתיים, ובמיוחד בשבועות האחרונים, השתבשו יחסי העבודה בין האחיות עד כדי אי-יכולת להוסיף ולעבוד בצוות בצורה תקינה.

מתוך מצב זה, לא נותרה לוועדת הבריאות ברירה אחרת, אלא בלב כבד, להחליט על חידוש חוזה עם אחת האחיות בלבד.

היה זה דיון קשה וכמעט בלתי-אפשרי לבחור בין שתי האחיות שמעולות לכל הדעות. תמי הוכיחה עצמה כאחות ברמה מקצועית גבוהה, מסורה ואחראית. יחד עם הרופא ובעזרת יתר הצוות היא בנתה מחדש את המרפאה ממצבה המעורפל לפני כשנתיים. תפקודה הטוב ומצבה המטויר של המרפאה היום הם במידה רבה תוצאה של מאמציה של תמי ומקצועיותה, מסירותה בעבודה ובמיוחד עם האוכלוסיה היותר מבוגרת זכתה להערכה מיוחדת, ותודתנו נתונה לה על כך.

יחד עם זאת, התעוררה שאלה של דומיננטיות מצדה של תמי, אשר מקשה על שתוף מלא בין האחיות, מתוך הרגשת שוויון ביניהן. הינו עדים לתופעה זו אשתקד כאשר בסופו של דבר פרשה רחל מעבודתה במרפאה.

מצד הקבוץ, נעשו מאמצים גדולים בנסיון למצוא דרך להמשך תפקודן של שתי האחיות כצוות, אך אלו נכשלו בסופו של דבר. מתוך אי רצון לעמוד באותו מצב שוב בעוד שנה, הוחלט לחדש את החוזה לעוד שנה עם אביטל ולהפרד מתמי. אנו מאחלים לתמי כל טוב והצלחה בכל אשר תעשה. לאביטל מחכה תקופה קשה ואנו בטוחים שתתמודד בהצלחה עם האתגר.

נ.ב: הרופא שלנו יוצא לחו"ל לתקופה של 3 חודשים החל מתאריך 12.6.90. בתקופת העדרותו תחליף אותו יעל אבן מראש פנה. עם חזרתו ארצה, נחתום איתו חוזה על עוד שנה עבודה במשק.

ועדת בריאות

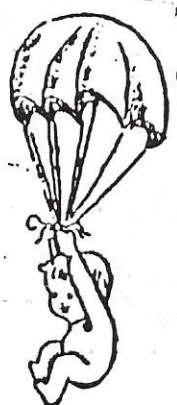
NEWS - PAGE

NEWS OF THE WEEK - 8.6.90.

- * We had a long letter from Simcha Arnold this week. She is well, and planning to return to us in August.
- * In the meantime, welcome to Shmuelik and Chris Epstein, who are arriving to-day for a family visit.
- * Good news from the laundry - starting this week, all our laundry will be washed at home, except cotton bed-linen, which will also be included when the big mangle comes back from repair.
- * Our Bar-Mitzva children (14 of them this year!) have already started rehearsing for their show (on the 15th July this year). They have also been busy rennovating the little playground near the children's houses, and last week there was an "official opening" for parents and children.
- * This week we had our first enquiry from a family interested in acquiring a subscription to our swimming-pool. Our answer was positive - it all helps the kitty.
- * The swimming pool will be open till 6.00 p.m. in the summer, if we can only find sufficient life-savers.
- * We are trying to finish rennovating one of the children's houses in order to enable us to accept a number of outside toddlers for day-care.
- * V.I.P's - The Lady Provost of Glasgow and her husband were the guests of the kibbutz for one night this week. They managed to meet most of our Scottish contingent and were impressed by : their tour of the kibbutz.
- * Painting and cleaning of the "inter-column space" beneath the Dining Hall should be starting this week. You probably noticed that the notices concerning shows etc. have been moved to the wall near the Weizmann Room.
- * Some new volunteers have arrived, and they now number - ten.
- * Dudu is still incapacitated by the snake-bite, but is slowly improving. Get well quickly. And a speedy recovery also to Minah, who underwent an operation this week.

SHABBAT SHALOM, Inge.

M A Z A L T O V to Elinoa and Dubby, on the birth of their DAUGHTER to Ruth and George, the grandparents and to Mrs. Ney, the proud greatgrandmother.

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

10.6. Lez Gershman
Gil'ad Masser
Meir Cahana (grandson M. Cohen)

11.6. Timna Sho'er
Tsion Do'ari

12.6. Levi Geneslaw
Ido Sela
Or Do'ari (grandson)

*14.6. Moran Amit
Tamara Levy
Ofer Sho'er (Gershman/Amit
grandson)

15.6. Shaul Rifkind
Rachel Fuchs
Miriam Tardif

16.6. Lennie Yodaiken
Sharona Marciano
Tamar Harman

HAPPY ANNIVERSARY

12.6. Tootsie & Jackie Amar

13.6. Yael & Henry Sprung
Dot & Shim'on Scheingesicht

14.6. Tamar & Oran Collins

15.6. Anne & Harry Bilgory
Dinah & Benson Honig

16.6. Tamara & Tsvi Levy

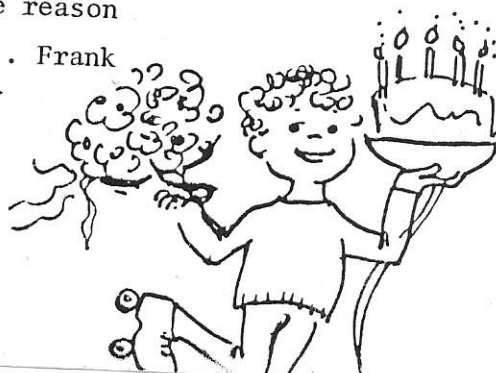
FILM OF THE WEEK

Sat.night: DRAGNET
with Dan Ackroyd' Tom Hunks!
Christopher Plumber

A detective-comedy...

For some unexplainable reason
we did not congratulate Mr. & Mrs. Frank
on this page on the marriage of
their granddaughter - Yael
So (if belatedly) a
heartly MAZAL TOV to
all concerned.

Inge

WEEKLY PAGE

NEWS OF THE WEEK

I hope that by the time you read this, the temperature will have dropped to a bearable level - as promised by the weather man. It seems that this week one should really have been in Tel Aviv or Nathania. My friends there said on the telephone: "Chamsin? What Chamsin?"

At least the events taking place in the Hall are not affected by the weather, and I hope those of you who made the effort and came to see the Israeli dance-group thought it was worth while. They are apparently students at the Jerusalem "M'cholah" School of Dance, and their standard was surprisingly high. As for the singer, I am sure some of our local talent could have done better... Incidentally, they literally sang for their supper - they gave their performance in exchange for board and lodging over the "chag".

Tonight we have another group of young performers - a group of Jazz musicians from Tel Aviv. (22.00 - Moadon 30+)

Only last week Tommy, our sanitary officer, warned us about snakes - and as though to prove him right, this week Dudu was bitten by a poisonous snake while he was walking on the path near his house, in the evening. Fortunately after a couple of days' stay in hospital he is already home.

For safety reasons our drivers have been asked to park their cars facing outwards in future. This is to prevent drivers backing out in a hurry, and running somebody down, G'd forbid. What with all the kids running around, I wish we could move the parking lot to a less central place altogether, but that is apparently not practical just now.

Routine work has been continuing in the fields, and one of our young Ulpan students told me he was working from 6 in the morning to 5 at night spreading irrigation equipment in the cotton fields. He didn't seem to mind - in fact was rather proud of his sunburn.

Our lawns are showing the water shortage though - slowly turning yellowish instead of the luscious green we have been used to. When I lifted up the blanket which I put down for the family picnic, it was absolutely covered with burrs.

Allright, allright, enough of this nonsense -

SHABBAT SHALOM,

Inge

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

- 3.6.90. Michal Ha-me'iri
Sari Bilgory
- 4.6. Gershon Sharak
Ya'eli Ziv (né Frank)
Ya'arah Easton
Leor Newman (Ney granddaughter)
- 5.6. Jim Whitham
P'nina Lipschitz
Uri Golan
- 6.6. Mrs. Alice Ebstein
Ayala Jackson
Max Heeres
Nirit Ellman
Sivan Cohen
Tamar Shuval
Tal Samberg (grandson)
- 8.6. Clair Epstein (granddaughter)
Sivan Bedak (Abb granddaughter)

HAPPY ANNIVERSARY

- 3.6.90. Marion & Les Gershman
Avital & Ittai Arni
- 4.6. Bilhah & Asher Ayalon
Debby & John Cohen
- 5.6. Tammy & Rodney Whitham
Ziva & Yossi Malinah
- 8.9. Hilda & Harry Barak
- 9.6. Orna & David Mimran

We would like to thank all those who
helped, in different ways, to make
our "simchah" an unforgettable one.

Johnny & Shulamit

FILM OF THE WEEK

Sorry, what with one thing and another
we did not get any information
but presume that there WILL
be a

